

א [לקמן יט: ג] ו [לעיל ג: ג]
א [לקמן כא: ד] ז [לעיל יד: יז]
ז [לעיל ט: ז] [לקמן לג: מה: א]

גליון הש"ס

גמ' או לאו בכחו דמי. ע"י לקמן כב ע"א חוס' ד"ה ור"י דנאמיה אטמו: שם דקאזיל מינה מינה. לקמן מד ע"ב: שם ור"א סבר לה כר' בריה: ע"י לקמן דף כה ע"ב תוד"ה ומר סבר:

רבינו הגנאל

ת"ש תרגולין שהיו מחטטין בחבל דלי הנפק החבל ונשבר הדלי, משלמין נזק שלם. ואוקימנא, דמאוס בלישא, דלא משונה. וברלי, פשיט רב ביבי דקאזיל מינה מינה. פי' מינה מינה דלי א' כי התנגול נשבר בלישא שבחבל ומנגול הדלי עמו והקישו לאבן ונשבר הדלי ונפסק החבל בריטוטו. כי האי גונא משלם נזק שלם, הכי ודאי בגופם הויקי את הדלי ולא בכחם. אבל אם נפסק החבל שלא מומת חיטוטו ונפל הדלי ונשבר, זה דין צרורות הוא והצי נזק הוא דמשלם. ואמרי כי האי גונא כגון דקאזיל מינה מינה בעי' פ' ד' ישמעל והטעם בין בזה בין בזה אחר הוא. ובעיא דרבא לא איפשיטא, וריעא כדון תיקו. בעי רבא חצי נזק צרורות מגופו משלם או מן העליה. ת"ש לכב שנטל את החורה והלך לגדיש, אכל את החורה והדליק בגדיש. על החורה משלם שלם, ועל הגדיש משלם חצי נזק. על הגדיש חצי, מאי טעמ' משום מהו להו צרורות. ותני עלה, פי' תני בברייתא, ועל הגדיש משלם חצי נזק מגופו, ש"מ מגופו משלם. ואקשי' א' הכי ר' אלעזר דאמי על הגדיש נזק שלם, מי איכא נזק שלם מגופו. והא ד' אלעזר לא אשכחן לה בהדיא היכא איתמרא, מיהו מסתברא דבגדיש מיירי. ופרקי' אלא כגון דשני בהאי גחלה, פי' דארייה ארייה, ור' אלעזר סבר לה כר' טרפון דאמי משונה בחצי הניזק נזק שלם. ודחי' לה, ואמי ולא כסומכוס דסבר צרורות נזק שלם, וסבר לה כר' יהודה דאמי' צד תמות במקומה עומדת. וכי קתני מגופו לדברי הכל, לרבנן פשוטה היא, ולר' אלעזר מצד תמות בלחוד קתני מגופו, והחצי שהוא מועד מן העליה, כר' יהודה. והא דר' יהודה בסוף פ' שור שנגזר ד' ה' שוריים, הלכת קשור בעליו כר' ער ר' יהודה אומי' תם חייב מועד פטור. גמ', אמר רב אדא בר אבהא לא פטר ר' יהודה אלא צד העדאה שבו אבל צד תמות במקומה עומדת. ודחיא רב חמא ב' להאי

ביצד הרגל פרק שני בבא קמא

בהסיו לרורים. והצרות שצרו הכלים והוא לא נגע ככלי. מאן דאמר מועד סבר לה כסומכוס ומאן דאמר אינו מועד סבר לה כרבנן: **ונשבר הדלי**. קס"ד דעל ידי שהיה התרגול נמקר את החבל נתנגול הדלי ונשבר: **סרגמא אהבל**. הא דקתני נזק שלם

HebrewBooks.org © Moznain Publishers. No commercial use allowed.

בהתיו צרורות ובפלוגתא דסומכוס ורבנן קמיפולגי ת"ש תרגולין שהיו מחטטין בחבל דלי ונפסק החבל ונשבר הדלי משלמין נזק שלם שמוע מינה בתר מעיקרא אזלינן תרגומא אהבל והא חבל משונה הוא דמאוס בלישה והא נשבר דלי קתני אלא סומכוס היא דאמר צרורות נזק שלם משלם אי סומכוס אימא סיפא ניתו ממנו שבר ונפל על כלי אחר ושברה על הראשון משלם נזק שלם ועל האחרון משלם חצי נזק ואי סומכוס מי אית ליה חצי נזק וכי תימא שאני ליה לסומכוס בין נזק כחו לכח כחו ואלא הא דבועי רב אשי כח כחו לסומכוס ככחו דמי א' לאו ככחו דמי תפשוט ליה דלאו ככחו דמי אלא לאו רבנן היא ש"מ בתר מעיקרא אזלינן אמר רב ביבי בר אבוי: דקאזיל מינה מינה ב' בעי רבא חצי נזק צרורות מגופו משלם או מעלייה משלם מגופו משלם דלא אשכחן חצי נזק דמשלם מעלייה או דלמא מעלייה משלם דלא אשכחן כאורחיה דמשלם מגופיה ת"ש הידוס אינו מועד ויש אומרים הרי זה מועד הידוס סלקא דעתך אלא לאו הידוס והתיו ובהא קמיפולגי ומאן דאמר אינו מועד קסבר מגופו משלם לא בפלוגתא דסומכוס ורבנן קמיפולגי ת"ש א' הכלב שנמל חררה והלך לגדיש ואכל החררה והדליק את הגדיש על החררה משלם נזק שלם ועל הגדיש משלם חצי נזק מאי טעמא לאו משום דהויא להו צרורות ותני עלה משלם חצי נזק מגופו ותסברא לר' אלעזר נזק שלם מגופיה מי אשכחן אלא כגון דשני בהא בגחלת. ורבי אלעזר סבר לה כר' טרפון ד' דאמר משונה קרן בחצר הניזק נזק שלם משלם ולא היא מאי טעמא מוקמת לה כרבי טרפון משום נ"ש רבי אלעזר סבר כסומכוס דאמר צרורות נזק שלם משלם וסבר לה כרבי יהודה דאמר צד תמות במקומה עומדת וכי קתני מגופו אצד תמות אמר ליה רב סמא בריה דרב אשי לרבינא אימור דשמעת ליה לרבי יהודה בתם ונעשה מועד במועד מתחילתו מי

יח.

עין משפט גר מצוה

יד א ב ג מו"י פ"ב מהל' זקי ממנו הלכה יד ועין בהשגות ובמ"מ סמוג עשין פו טו"ע ח"מ פ"י טז ספרי יא וע"ש:

מוסף רש"י

משונה קרן בחצר הניזק. קרן תמה וכל מולותיה קרי משונה, האיל ושינו את וסתן שלם היו דרכן לכך (לעיל יד).

והא חבל משונה הוא. בשלמא אי אדלי קאי איכא לאוקמא בחבל גרוע וישן וצלי דאורחיה הוא ליפסק בחטיטה מועטת שמחטטין למנוח המים שצחצל אצל השתא דקאי אהבל ע"כ איירי צחצל חוק דשייכא ציה תשלום אי נמי אי אדלי קאי מצינו לפרש דנפסק היינו שהותר הקשר שהיה ציה הדלי קשור צחצל:

תפשוט דלאו בכחו דמי. הוא מצי למימר דזיל הכא קמדי ליה וזיל הכא קמדי ליה אלא דבלאו הכי משני שפיר:

וע"ג הגדיש משלם ח"ג. לקמן (דף כג) מפרש למי"ד אשו משום חזיו על כל הגדיש משלם חזי נזק דחזיו דלכז הן והיו לרורות לבד ממקום גחלת ולמי"ד אשו משום ממנו על כל הגדיש פטור ועל מקום גחלת חזי נזק דלדאיהי אדוי: **נזק ש"ם מגופו מי אשכחן**. פירוש צ"ב אורחיה:

במועד מתחילתו מי שמעת ליה א"א כגון דשני ואי"עד. זו גירסת הקונט' ומפרש כיון דלייעד דער ה"ל כי אורחיה וכי היכי דצנורות כי אורחיהו שמועדים מתחילתן ח"ג ומו לא הא נמי דשני ואייעד לא חמור ממועד מתחילתו ואין העדאה לרורות ששינה בהן ומדקתני דמשלם מגופו אלא לרורות כי אורחיה נמי מגופו ותפשוט דרבא וקשה דליכי פשיט הא דרבא דלמא לרורות כי אורחיה מעלייה אכל היכא דשני אע"ג דלייעד משלם מגופו לדת תמות במקומה עומדת ואין לומר דאין הכי נמי דלא אמי למפשט בעיא דרבא אלא בא לומר שיש ליישב הברייתא בע"א דאין זה סוגית הש"ס ונראה כגירסא דגרסא אלא כגון דלייעד ולעולם מצי למפשט בעיין ולא תקשה מידי דרבי אלעזר דלא פליגי בפלוגתא דסומכוס ורבנן ולא דשני דקאמרין ובפלוגתא דרבי טרפון ורבנן אלא תרתייהו כרבנן דסומכוס והכא צנורות כי אורחיהו וצדאלייעד והשתא פשיט בעיא דרבא דיש העדאה לרורות דליכי צנורות כי אורחיהו וכן משמע מדקאמר או דלמא תולדה דרגל היא משמע דליכי צנורות וכן מדמייתי עלה הידוס אינו מועד דאכי אורחיה מייתי לה לעיל ותימה דלקמן (דף יט) מוכח דמיירי על ידי שניו גצי הא דבעי רב אשי יש שניו צנורות וקאמר ותפשוט מדבעי רבא יש העדאה מכלל דאין שניו היכי אתי מרביע נזק לנוק שלם וכן לקמן פריך והא משונה הוא משמע דאי היה מוקמא פלוגתייהו בהעדאה ניחא משמע דבעיא דרבא על ידי שניו איירי ונראה דבתרתייהו מבעיא ליה אם יש העדאה או לאו דאי יש העדאה צנורות כי אורחיהו גם על ידי שניו יש העדאה דעיקר העדאה צקן כתיבה ואי אין העדאה צכי אורחיהו גם ע"י שניו אין העדאה דע"י העדאה לא הו טפי ממי אורחיה ומה שפ"ה דבעי' דיש העדאה לא שייך לאוקמא צכי אורחיה דכיון דהו אורחיה מה לי פעם ראשונה מה לי פעם רביעית לאו פירכא הוא כיון דמייתי רחמנא לקרן בחצי נזק שייכא ציה העדאה: אלא

קתני מגופו אלא תמות: **במועד מתחילתו**. כגון לרורות דאורחיהו: מי

בחצר הניזק משלם נזק שלם. והואיל ומשונה הוא אע"ג דנזק שלם משלם מגופו הוא דמשלם דאמרין לקמן (דף עב): צשמעתין לרבי טרפון משונה קרן בחצר הניזק מגופו משלם: **ולא היא**. היא ותסברא דקפרכתם ובעית למידק מדרי אלעזר ללאו צנורות כי אורחיהו מצינן לאוקמיה לאו דוקא ודחיה הוא דמצי לדחוי ולמימר דלאו צכי אורחיה פליגי אלא דשני אכל מגופיה לא תיזק הכי דהא שפיר מצינן לאוקמה צנורות כי אורחיהו ותפשוט לרורות מגופו משלם דמאי טעמא מוקמת לה כשניו ורבי טרפון משום דנזק שלם צמדי דאורחיה לא אשכחן מגופו הא לא תיקשי דלעולם צנורות פליגי ורבי אלעזר כסומכוס: **וס"ל כר"י דאמר**. לקמן במועד דתמות במקומה עומדת לקמן בפרק שור שנגזר ארבעה (דף מה): והלכך גצי לרורות נמי לסומכוס דחשיב ליה מועד משלם החזי מגופו וכי

הואי (אין יש בהן צרורות) [אין יש בהן צד תמות]. (א) מ"י הכש"כ דקאזיל דלי מינה מינה, וכו"ה במ"ג (ג) א"ל רב סמוג.